

hele den industrielle Virksomhed, uden at der behøver at lægges en eneste Dre paa den industrielle Virksomhed. Efter Regeringens Forslag er jo 250,000 Kr. Assuranceværdi fri, naar Ejendommen har 35 Tdr. Hartkorn, altsaa der ind under kan gaa ikke alene en hel Aulsgaard til ca. 100,000 Kr., men ogsaa Hovedbygningen til ca. 50,000 Kr., og hele den industrielle Virksomhed til ca. 100,000 Kr., som giver det dobbelte Udbytte af den paa 2 Tdr. Hartkorn. Den samme industrielle Virksomhed paa 2 Tdr. Hartkorn vil efter Regeringens Forslag faa 16,000 Kr. fradraget, men kommer til at svare Skat af ca. 100,000 Kr. ÷ 16,000 Kr., altsaa faar den kun fradraget $\frac{1}{6}$, medens den, der giver dobbelt Udbytte, faar $\frac{1}{6}$ fradraget. Overhovedet har man vist ikke tænkt paa, at det er en ganske overordentlig Præmie, der bliver sat paa store Ejendomme i Indenrigsministerens Forslag. Jeg vil just ikke samstemme i den Betragtning, som den ærede Ordfører gjorde gældende, at man derved bliver opfordret til at anlægge Parter o. s. v., det tror jeg var sat lidt paa Spidsen, men i øvrigt kunde jeg ganske tiltræde det ærede Medlems Bemærkninger. Men vist er det, at naar man vil anlægge en Fabrik, eller bygge en Handelsbod eller en Villa, saa maa man ikke gaa til den lille Mand, som kun raader over en eller nogle saa Sæpper Hartkorn eller lignende, men til den store Ejendom, og der skal man leje, saa er man fri efter Regeringens Forslag. Det er Ejendommens Hartkorn, der fradrages, og en hvilken som helst industriel Virksomhed eller Bygninger overhovedet, som ligger paa en saa stor Ejendom, ville jo blive fri for Bygningsafgift, naar blot den samlede Sum af Bygningernes Assurance og den industrielle Virksomheds Bygninger paa den Gaard, hvorpaa man lejer Jorden, ikke overstiger det, som Hartkornet kan fri den for. Det har man vist overhovedet slet ikke lagt Mærke til, at det er en saa udemokratisk Foranstaltning, at jeg ikke kan tro, at man nogen Sinds kan komme dertil. Jeg vil tage et andet Tilfælde, f. Eks. to Møller. Den ene Mølle har $6\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn og en Bygningsassurance af omtrent 50,000 Kr. — jeg har et saadant Tilfælde for Dje — hvoraf de 30,000 kan regnes at repræsentere Møllen, Vandmølle, Windmølle eller begge Dele tilfammen, og de 20,000 kunne være passende til Aulshygninger for $6\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn. Denne Mølle er fuldstændig fri for Bygningsafgift efter Regeringens Forslag; men ligger den samme Mølle med 30,000 Kr.s Assurance paa 1 eller $\frac{1}{2}$ Td. Hart-

korn, faar den en meget stor Bygningsafgift. For at blive ved det Tilfælde, jeg nævnte før, en Ejendom paa 30 Tdr. Hartkorn, altsaa her paa Sjælland omtrent 300 Tdr. Land med en Bygningsassurance af f. Eks. 77,000 Kr., hvilket jo omtrent kan være passende, den behøver kun at fradrage 10 Tdr. Hartkorn — efter Regeringens Forslag det dækker jo 7,680 Kr. 1 Td. Hartkorn — saa kan den svarende til Værdien af de øvrige 20 Tdr. Hartkorn omsat til Bygningsassurance eller over 150,000 Kr., lægge Villæer, industrielle Etablissementer, hvad den vil, paa sin Grund, uden at faa en eneste Dre i Afgift. Og hvad Retfærdighed angaar, saa skal jeg dog omtale et Tilfælde af nyere industriel Virksomhed. Vel er det muligt, jeg ved det ikke, om f. Eks. de Margarinefabrikker, som i en enkelt Haand koster $\frac{1}{2}$ Mill. af sig — det kan læses i Skatteлистene — ligge paa vedkommende Byes Grund, men sæt nu, at de ligge i en Nabolandskommune, saa vil jeg antage, at en saadan Margarinefabrik, som koster $\frac{1}{4}$ Mill. af sig, ikke vil komme i højere Bygningsafgift end f. Eks. et eller andet gammelt Slot, som Ejeren med store Bestøtninger maaste kun vedligeholde af Pietet mod Forsædrene. Er der virkelig noget Forhold deri, og kan det betragtes som en rimelig Skattebasis? Naar den ærede Indenrigsminister ndtalte, at man har raff væk gjort det i Sundbyerne og Frederiksberg, saa skal jeg bemærke, at der er Forholdene nogenlunde lignende som i Rjøbenhavn, men ogsaa der er jeg overbevist om, at det har ramt overordentlig uretfærdigt. Men det er dog Byer eller de have Karakteren af Byer, hvor Grundenes Værdi spille en saa overordentlig stor Rolle, og det er helt andre Forhold, der finde Sted i Landkommunerne, og endelig er det jo efter Areal og ikke efter Assurance, der er paalignet. Jeg vil tage et andet Tilfælde. Hvis f. Eks. den ærede Krigsminister vil anlægge Fabrikker paa Skydebanerne, f. Eks. Amager Fælled, saa vil Skattefrihed opnaas, og vil Ministeriet ikke selv anlægge Fabrikkerne, kan man leje Jorden ud til private Folk, for at de kunne saa lagt deres skattefri Fabrikker der. Naar derfor det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen) udtalte, at det er ganske urimeligt, at en Fabrik, som man lægger ud paa Vandet, skal være fri for Skat, men skal betale Skat, naar den ligger i Byen, saa vil der uetop ved Regeringens Forslag skabes en Mængde skattefri industrielle Virksomheder paa Vandet. I Byerne gaar man desuden ikke efter Bygningsassurance. — I øvrigt skal jeg endnu tilføje, at naar ny Værdier